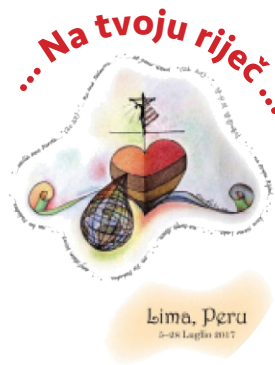


Međunarodno glasilo Klanjateljica Krvi Kristove

ASC međunarodne vijesti - sjedište: Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Roma, Italia

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org



GODINA XXI. - br. 8, lipanj 2018

kaZalo

Uvodnik		Zadnji posjet Filipinima	10
Blaženi susjedi	1	Narodno slavlje	11
Prostor za vrhovnu upravu		Dan Klanjateljica Krvi Kristove	12
Proslava dana interkulturalnosti: poziv na preobrazbu	3	Prostor za GPIC - VIVAT	
Iz ASC svijeta		Jučer, danas, sutra	13
Služenje dragom bližnjem	5	U Družbi	
Dobro iskustvo s parovima	7	Kalendar Vrhovne uprave	14
Prekrasan azijski projekt s našim juniorkama na Filipinima	9	Čestitke	14
		Sabori regija i osnutaka	14
		Vratile su se u Očev dom	14

BLAŽENI SUSJEDI



Svetost je dar. Za mnoge je to skup dar, ali u stvarnosti je to ogroman i neočekivan dar koji polazi od prijedloga da ga se ne zakopa, nego širi.

Papa Franjo u svojoj zadnjoj apostolskoj pobudnici (Gaudate et Exultate) pokazuje nam

preko blaženstava primjenjive opcije svetosti koje prolaze kroz preferencijalnu opciju za siromašne kako bi prevladali sve oblike izolacije, individualizma i ravnodušnosti.

Živimo u doba globalizacije i ravnodušnosti te su blaženi pozvani suprotstaviti se onima

Uvodnik

koji iskorištavaju najslabije, gledati stvarnost pokušavajući spasiti umiruće od gladi, ne zaboraviti beskućnike, one koji su lišeni obrazovanja te im vratiti dostojanstvo i posao vrednujući ono što se ima, a nije iskorišteno jer svetost nije virtualna, nego stvarna.

Blaženi ne plaćaju novcem svoje izbore, nego besplatno otvaraju svoja srca svima. Ne troše svoje vrijeme u beskorisnost kako bi konkretizirali radosnu vijest, razbili neobične logike uvjetovanih prijedloga, koji završavaju prije nego su se i počeli ostvarivati.

Marija De Mattias je sveta jer je ostvarivala blaženstva u svom djelovanju.

Njezini izbori bili su široki jer je nudila prostore za cjelovit rast i razvoj osobe, izdižući se iznad kulture i običaja svoga vremena i zauzimajući se za žene koje je društvo iskorištavalo krajem 19. stoljeća.

Tko zna što bi rekla danas tamo gdje bi željela

da djeluju njezine sestre.

Tko zna kakve bi projekte ostvarila suočena s ubojstvom žena, s kugom pobačaja, ili nedostatkom obrazovanja u evanđeoskim vrijednostima.

Sigurno bi svojim sestrama rekla da obuku odjeću revolucionarnih evanđeoskih žena poput Marije iz Nazareta, obraćenice Magdalene i žene Samarijanke, koja se preobrazila iz žene s više muževa u ženu misionarku.

Na nama je kao Crkvi trećeg tisućljeća, kao posvećenima ovom „starom svijetu“ obnoviti ga proročkim i milosrdnim izborima.

Pozvane smo ponovno ulagati u svoje strukture, dizajnirati putove vjere naših zajednica, obnoviti svoja djela i prvenstveno početi povezivati glagole svetosti koji se ne rimuju s mogućnošću, nego s potpunom raspoloživošću za novost.

s. Mimma Scalera, ASC



PROSLAVA DANA INTERKULTURALNOSTI: POZIV NA PREOBRAZBU

Iskustvo interkulturalnosti nije nešto što je “dobro doživjeti”, nego je ono danas nužno. Nažalost se većina ljudi ne želi prilagoditi drugoj stvarnosti, razumjeti ljude drugih kulturnih perspektiva i prilagoditi svoje ponašanje novom kulturnom kontekstu.

Zapravo mnogi se pitaju zašto se trebaju prilagođavati. S njihove točke gledišta druga osoba treba prilagoditi svoje ponašanje, ili obje strane trebaju postići kompromis. Takav način razmišljanja ne vodi nigdje. Malo je osoba imalo priliku susresti se s drugim kulturama i razmišljati izvan svog kulturnog konteksta. Na dobitku je onaj tko se može prilagoditi drugima.

Proslava dana interkulturalnosti u ASC generalnoj kući bio je pokušaj podizanja svijesti bogatstva kultura međunarodne zajednice i obližnjih zajednica pružajući svima priliku da „osjete svoju nutrinu“ te iskreno odgovore na pitanje: Koliko se osjećam ugodno u nečemu na što nisam naviknuta? Koliko sam raspoloživa za novo iskustvo koje zahtjeva napuštanje staroga? Dan je programiran, a poziv poslan i drugim međunarodnim zajednicama. Svatko je pažljivo i s puno zanosa organizirao predstavljanje svoje kulture kao što su kulinarsko umijeće, pjesme i nošnje. Neki su se organizirali sa sunarodnjacima iz drugih međunarodnih zajednica šireći tako krug odnosa i sudionika slavlja. Kuća je oživjela od trenutka kada su svi počeli



tražiti sastojke za kuhanje, za probe pjesama, za ukrašavanje blagovaonice itd. Živa prisutnost Rosminianovih sjemeništara dodala je slavlju puno boja i radosti njihovim plesom i glazbom. Dan je bio nezaboravan zbog duha zajedništva, prijateljstva i „novih prostora“ za razumijevanje koji su otvoreni u našim umovima i srcima. Naša zahvalnost ide kreatorici inicijative kao i svima onima koju su je prihvatili i velikodušno pridonijeli da bude preobražavajuća.

Prostor za vrhovnu upravu



Živjeti u istinskom interkulturalnom okruženju znači da je nelagoda pratilja na putu. To je dio procesa preobrazbe kroz koji prolazimo dok nastojimo prihvatiti novi pogled na svijet preispitujući svoja uvjerenja, integrirajući stara i nova vjero-

vanja te stvarajući novu viziju svijeta.

Preobrazba počinje malim koracima koji ostavljaju dugoročan utjecaj.

s. Bridget Pulickakunnel, ASC



KONTINENTALNO PODRUČJE AFRIKA Regija Tanzanija

SLUŽENJE DRAGOM BLIŽNJEM



Sabina je djevojčica u žutom

Svaka osoba vrijedi Krvi Kristove i stoga naša Regija pomaže potrebnima na razne načine. Pomažemo siromašnima da se dostojanstveno uključe u društvo.

Mnogi od njih kucaju na naša vrata nadajući se pomoći.

Do sada smo na njih prvenstveno odgovarale kroz obrazovanje.

Prije sedam godina primile smo dvije djevojčice, Sabinu koja ide u peti razred osnovne škole i Mariju, koja je šesti razred. Zavaljujemo Bogu što su obje odlične učenice. Svaka od njih ima svoju priču.

Sabinu je usvojila zajednica redovnica u Morogorou jer je njezina strina bila vrlo nasilna prema njoj. Djevojčica je živjela sa stricem od kada joj se majka preudala.

No stric je nije htio prihvatiti jer nije njegova kći.



Sabina u crvenom sa s. Philipinom i Kidashiiem

Iz ASC svijeta

Tako je Sabina trpjela strinine udarce i okrutno zlostavljanje.

Marijina majka umrla je dok je Marija bila mala. Otac ju je odveo u kliniku Sveta Marija De Mattias u Manyoni i s. Delphina Gnerre se brinula o njoj.

To su samo neke djevojčice o kojima se brinemo. Svjesne smo da i one imaju pravo na normalan rast i dostupnost svega potrebnoga kao i sva druga djeca.

Naporno radimo kako bi se one osjećale prihvaćenima i voljenima.

One uvijek pokazuju zahvalnost nastojeći biti uspješne u školovanju i životu općenito.



Sabina



Marija

Marija živi u novicijskoj zajednici jer ide u obližnju Osnovnu školu „Sv. Gašpar del Bufalo“.

Sabina pohađa osnovnu školu koja pripada biskupiji Shinyanga daleko od područja Dodome. Za vrijeme blagdana živi u regionalnoj kući u Miyuiji. Tako joj pomažemo da raste fizički i duhovno zajedno s drugom djecom.

Zahvaljujemo Bogu za njihovu prisutnost kao i za svu drugu djecu kojoj pomažemo.

Ona su nam darovi koji utjelovljuju „dragog bližnjega“ jer po njima služimo Gospodinu pomažući im da se pripreme za budućnost.

Želimo da jednog dana mogu pomoći svojim obiteljima da iskorijene siromaštvo i da žive boljim životom.

s. Philipina Roman, ASC

KONTINENTALNO PODRUČJE AMERIKA Regija Brazil

DOBRO ISKUSTVO S PAROVIMA

Udruga "Parovi za Krista" (ECC) katolički je pokret za evangelizaciju obitelji i izgradnju kraljevstva Božjega koji promiče susrete na župnoj razini.

Cilj udruge je evangelizirati obitelj, domaću Crkvu, te proširiti horizont obitelji iz župne na sveopću viziju.

ECC je u Brazilu započeo s radom 1970. godine u Sao Paulu.

Svećenik Alfonso Pastore je u župi Gospe od krunice držao duhovne obnove za parove

usredotočene na siromaštvo, jednostavnost, radost i molitvu.

Zairu Magalhães, psihologu u bolnici Naše Gospe Guadalupske u Belemu, i mene kao Klanjateljicu Krvi Kristove pozvali su 28. travnja parovi iz ECC da koordiniramo jedan njihov susret u župi sv. Jurja u Barrio Marambaia, u predgrađu Belema.

Tema susreta bila je Stres kao čimbenik raspada obitelji.

Glavne točke teme bile su: pojam stresa, fizički



Iz ASC svijeta



i emocionalni stav, uzroci, simptomi te osobne i obiteljske posljedice.

Sudjelovala su 32 para koji su preko ilustriranih slajdova podijelili svoja razmišljanja i uključili se u grupnu dinamiku.

Na kraju susreta radosno smo uz ukusnu zakusku proslavili i neke rođendane.

Župnik je kao znak prijateljstva podržao susret svojim sudjelovanjem i razmišljanjem.

s. Maria José Dutra, ASC



KONTINENTALNO PODRUČJE AZIJA Osnutak Filipini

PREKRAŠAN AZIJSKI PROJEKT S NAŠIM JUNIORKAMA NA FILIPINIMA

Ponedjeljak je 23. travnja 2018. Pripremamo se za prvu Skype pouku s dvije Klanjateljice Vijetnamke koje sjede za stolom i dvije Klanjateljice Indijke prisutne s nama samo u duhu. Naime, zbog problema s vizom još uvijek su u Indiji, ali nadamo se da će uskoro stići!

S. Mary Kevin Rooney šalje zadnju Skype poruku sestri Joan Hornick koja kaže nešto poput: "DANAS ćemo dobiti novi pisac, JUTROS susjedi rade s kružnom pilom. PRVO JUTRO vruće je kao u "paklu" i psi laju

uglas videći da vođa čopora ima žestok pogled kako bi se zaštitio od svega što ga plaši. Kažem vam bit će to izvrstan dan!!!!!!"

Tako je i bilo! S. Joan Hornick započela je PRVU pouku s nama na temu PRIJELAZI! Ritam riječi bio je polagan. Uši su nam bile prilagođene novom naglasku i pripremale se na ono što smo ZNALE da



je važno za rast u razumijevanju, humanosti i mudrosti koje dolaze od svih naših životnih zbogom i dobrodošli.

Te žene doživjele su više oprostaja u životu, nego mnoge od nas mogu i zamisliti: odlazak u Koreju kako bi naučile jezik te mogle odgovoriti na unutarnji poziv da budu Klanjateljice, sada učenje engleskog kako bi sudjelovale u ovom projektu za daljnji razvoj i sve motivirane istim jezikom ljubavi koji prati našu karizmu Klanja-

teljica.

Dar je moći pratiti ih u ovoj fazi putovanja u pripremi za doživotne zavjete. Prilažemo nekoliko fotografija naše ASC avanture. Bit će još mnogo drugih! Molite za nas.

**s. Mai, s. Hien (također s. Jancy i s. Roja),
s. Mary Kevin**

KONTINENTALNO PODRUČJE EUROPA Regija Italija

ZADNJI POSJET FILIPINIMA

Šest mjeseci nakon mog odlaska iz Quezon Citya, bolnog ali potrebnog kako bih mogla odgovoriti na poziv novog povjerenog mi poslanja, 26. ožujka, imala sam priliku vratiti se u draga mi mjesta. Putovanje Rim – Manila unatoč 14 satnom letu činilo se kratkim i sestre su me tamo radosno dočekale. Moj boravak na Filipinima trajao je tri tjedna. Znala sam da će vrijeme brzo proletjeti i da će svaki trenutak biti dar za s radosno i raspoloživo življenje. Naime, bila sam svjesna da moja posvećenost, moje sudjelovanje i moja pripadnost Osnutku Filipini završava tim posjetom. Kad sam stigla tamo, sve sestre na Filipinima okupile su se u središnjoj kući kako bi proslavile Veliki tjedan i sudjelovale na duhovnim vježbama u pripremi za sabor Osnutka. Pridružila im se i s. Mary Kevin Rooney, koja je prije nekoliko dana stigla iz SAD-a. Ona će tamo ostati do prosinca. S. Mary Kevin zajedno sa s. Manjushom Joseph iz Indije, dvije ASC juniorke iz Vijetnama i dvije ASC Indijke čini juniorsku zajednicu azijskog kontinentalnog područja.

Tijekom mog boravka u svojstvu gošće još sam jednom doživjela veliku radost kako je Osnutak Filipini mala, ali životna stvarnost. To mi je potvrdilo dijeljenje sa sestrama na saboru Osnutka, odluke donesene zadnjih godina, odluka o proširenju ASC prisutnosti sa sjevera na središte Filipina, uključivanje u novo poslanje za mlade i služenje mjesnoj Crkvi.

Životnost se izražava i kroz otvorenost interkulturalnom i internacionalnom iskustvu juniorata u kontinentalnom području koje za vrijeme formacije prihvaća raznolikost ASC iz Azije i SAD-a.

Sestre iz Osnutka Filipini to pokazuju sva-



kodnevnim izborima nalazeći se uz bok „malenih“, pružajući podršku i služeći djevojkama u poteškoćama kroz dnevni društveno-obrazovni centar i zdravstvenu službu za siromašne i one s ruba društva. U toj predanosti rade na uključivanju i senzibiliziranju osoba iz

najbogatijih klasa kako bi u solidarnosti i odgovornosti dijelili svoja dobra s najsiromašnijima.

Vraćajući se na Filipine, ponovno sam promišljala put koji sam prešla zadnjih godina, koji me izazivao da rastem u prihvaćanju različitosti, kroz iskustvo koje nije uvijek bilo lako. Sigurnost da se novi život može roditi samo iz sjemena bačenog u zemlju koje prihvaća da umre uvijek me prati u trenucima otpora, nesigurnosti i rizika.

Duboko sam zahvalna svakoj Klanjateljici iz Osnutka Filipini jer mi je dala priliku da hodam s njima dijeleći radost uspjeha, zanos snova te ohrabrenje i nadu u teškim trenucima.

Zahvalna sam svim svojim prijateljima, posebno obitelji Franco, jer sam se kod njih uvijek osjećala kao kod kuće, s ljubavlju, podrškom, povjerenjem i poštovanjem.

Iskrena zahvalnost suradnicima Misijskog centra Sv. Marija De Mattias koji su s povjerenjem hodali u vjeri u Isusa Krista, vjerujući u vrijednost života, koji su besplatno služili najpotrebnijima, pacijentima koji su nam s povjerenjem dali priliku da im služimo svojim darovima i svojim ograničenjima u nastojanju da svjedočimo kako Isusova ljubav iscjeljuje i snaga njegove Krvi spašava te da je život dragocjeni dar koji treba štititi, braniti i ljubiti jer je uvijek Božji dar.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

KONTINENTALNO PODRUČJE EUROPA Regija Italija

NARODNO SLAVLJE

U susretu različitih i često udaljenih kultura osjetile smo želju da kao međunarodna zajednica posvetimo jedan dan slavlju međukulturalnosti.

Tako je 21. travnja u generalnoj kući održano „Narodno slavlje“ na kome su sudjelovali sjemeništarci rosiminianci i neke sestre iz regionalne kuće San Giovanni. Svaka kultura izabrala je jedno jelo kojim će predstaviti svoj narod.

U generalnoj kući prisutno je 8 zemalja (Benin, Brazil, Hrvatska, Indija, Italija, Koreja, Poljska i Sjedinjene Američke Države) kojima se na dan slavlja pridružila Kenija i Tanzanija.

Puna dva dana naša je kuhinja bila prizor veličanstvenog i sočnog kulinarskog stvaralaštva od pića caipirinha iz Brazila do predjela i zalogajčića iz SAD-a; od bijele pure s umakom od ribe i palačinki iz Benina do ćevapa i pite sa sirom iz Hrvatske; od palappam iz Indije do rustičnog mesa sa žara iz Italije; od rižinih kolača iz Koreje



do ukusne pite od jabuke iz Poljske.

Sjemeništarci rosiminiani iz Tanzanije donijeli su tipično tanzanijsko jelo koje se priprema za vjenčanja na bazi banane i goveđeg mesa, a oni iz Indije rižu od limuna.

Naša blagovaonica bila je ukrašena zastavama i šarenim zavjesama, a postavljeni stolovi bili su pravo slavlje za oči i stomak.

Ono što nas je posebno oduševilo bilo je zajedništvo i dijeljenje kulturnog bogatstva. Svaka nacija nastupila je pjesmom ili plesom pa su nas čak i naši uposlenici počastili tipičnom rimskom pjesmom.

Uvijek je zajedništvo oko stola olakšavalo izgradnju susreta, razmjenu ideja, dijeljenje intuicija... Isus je to dobro znao i zato je za stolom proslavio Pashu, novi i vječni savez koji je zapečatio svojom Krvlju.

U svojoj malenosti željele smo biti znak otvorenosti i međusobnog prihvaćanja s nadom i željom da sve više rastemo kao međukulturalna i međunarodna zajednica.

s. Barbara Perali



KONTINENTALNO PODRUČJE EUROPA Regija Zagreb

DAN KLANJATELJICA KRVI KRISTOVE

Obilježavanje Dana Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb postalo je već tradicija redovitog okupljanja sestara i suradnika, članova zajednica Krvi Kristove, bivših ASC članica, prijatelja, župnika s kojima sestre surađuju kao i svih onih koji na bilo koji način slijede duhovnost Krvi Kristove.

Tako smo ove godine 14. travnja hodočastili u Karlovac, u svetište sv. Josipa, zaštitnika Regije Zagreb, i u Krašić putovima mučenika bl. Alojzija Stepinca. Uz 70 sestara okupilo se oko 1000 hodočasnika iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Austrije i Švicarske. Mons. Antun Sente, rektor svetišta, dočeka nas je i blagoslovio te smo prošli kroz Sveta vrata svetišta.

Euharistijsko slavlje predvodio je p. Ilija Grgić, CPPS, u koncelebraciji osmorice svećenika župnika hodočasnika, a liturgiju je obogatio hodočasnički zbor župe sv.

Ane iz Bjelovara pod vodstvom s. Virginije Kolić uz orguljsku pratnju s. Domagoje Ljubičić.

Sve je to ispunilo dušu i srce potrebnim mirom i zadovoljstvom. Ovogodišnje hodočašće u Karlovac i Krašić također ima svoju poveznicu. Naime, Karlovac je grad u kome Klanjateljice Krvi Kristove djeluju već 90 godina.

Zajednica u Karlovcu osnovana je 13. siječnja 1928. godine te je do 1945. glavni apostolat sestara bio rad u pučkoj kuhinji i vođenje dječjeg vrtića. Sestre 1960. godine dobivaju na dar kuću u Karlovcu u kojoj otvaraju radionicu i trgovinu ručnih radova. Od 1999. godine sestre žive u novoj kući. Danas djeluju u dvije župe. Poučavaju vjeronauk u školi, vode župnu katehezu, animiraju liturgijska slavlja i zajednice Krvi Kristove, rade u bolnici te izrađuju crkveno ruho.

Krašić s okolicom područje je iz kojega je Družbu obogatilo oko 20 sestara Klanjateljica. Sam bl. Alojzije Stepinac poslao je nekoliko djevojaka Klanjateljicama, a s. Alojzija Županac bila je Blaženikova nećakinja

Sr. Danijela Anić, ASC



JUČER, DANAS, SUTRA

Dok razmišljam o jučer, odnosno o svemu što smo proživjele mi djelatnice dječjeg vrtića „Leptirići“ u Glamoču, mislim da bih mogla napisati cijelu knjigu.

Zato se u ovom članku „Jučer, danas, sutra“ ne želim vraćati u prošlost. Nje ionako nema. Otišla je. Ne možemo utjecati na ono što smo proživjele i zato ću prošlost pospremiti u ladicu prošlosti... Ono što ne mogu pospremiti u tu ladicu prošlosti jesu „posljedice prošlosti“ jer one su i danas tu... Danas.

Sada.

Danas je dan od Boga darovan da ga proživim Njemu na slavu i na dobrobit mojih dragih bližnjih koje ću susresti.

Danas imam priliku reći hvala mnogim dobrim ljudima koje je Bog stavio na moj životni put kako bi mi bar malo pomogli nositi životni križ.

Danas želim reći veliko hvala vama p. Andrej i cijelom Vivatu (kao organizaciji) što ste pristali biti naš Šimun Cirenac po tome što našu priču širite dalje i ukazujete u Ujedinjenim Narodima na sve nepravde koje mi kao kolektiv već godinama proživljavamo.

Na veliku žalost, danas situacija nije puno bolja od jučer jer živimo u državi u kojoj država sebi stvara zakone kojima onemogućava radnicima da dobiju pravednu naknadu za svoj rad.

Tako u ovoj državi (BiH) prema Zakonu o izvršnom postupku pojedinac koji nije dobio plaću od države i kad uspije sudskim putem dokazati da je zakinut ne može te iste plaće naplatiti jer taj Zakon kaže da osnivač neke institucije (u našem slučaju Općina) mora u Proračunu planirati sredstva za sudske presude u iznosu od 0,3 % od visine Proračuna. Zamislite 0,3%!!!

U našem kontekstu to izgleda ovako: trenutno dugovanje Općine Glamoč prema djelatnicama vrtića je 240.000 KM.

Prema tom Zakonu 0,3 % od Proračuna za 2017. godinu iznosi 7.300 KM. Ako budem/

budemo na osnovi sudskih presuda dobivale zaostale plaće prema postojećem Zakonu (u mom slučaju radi se o 55 nedobivenih plaća, a kod ostalih djelatnica o 32), dobivat ću te plaće za koje imam sudske presude sljedećih 30 godina. Naravno, ako Zakon ostane na snazi ovakav kakav jest. Budućnost će nam biti divna...

No ne želim o našoj budućnosti misliti niti pisati crno jer znam da ima Netko tko ima zadnju riječ u svemu.

Njemu je znano zašto ja, zašto mi, zašto sada i koliko će ovo stanje sve skupa trajati.

Budući da je u listopadu 2017. preminuo čovjek koji je bio izvor svih naših patnja, koji je prema meni osobno provodio diskriminirajuću politiku..., pred nama su novi izbori.

Središnje izborno povjerenstvo odredilo je datum privremenih izbora u Glamoču.

Istaknute su liste kandidata.

Ukoliko bude izabrana osoba iz stranke koja je dosad vladala (SNSD), mislim da će nam biti bolje.

Radi se o osobi koja zna problematiku vrtića jer mu dijete ide u vrtić te bi mu zbog toga trebalo biti važno kako će se situacija odvijati.

Znam ga kao roditelja koji nije radikalno nastrojen, no politika je jedno čudo. I zato ništa nije sigurno pa se tako i ja malo bojim da ga politika ne pokvari.

I dok čekam/čekamo ono sutra... ne preostaje nam ništa drugo, nego sve staviti u Božje ruke i živjeti ovo danas.

No ne želim samo pasivno čekati, nego idem danas prihvaćati i voljeti Isusa u dječici koja su mi povjerena.

A u konačnici kad se budem susrela s Gospodarom svoga života, Gospodarom povijesti, pitat će me kako i koliko sam ga danas prepoznavala u onima koje je stavio na moj životni put i prema tome će me suditi.

Sr. Janja Martina Katović, ASC

KALENDAR VRHOVNE UPRAVE



16. - 18. svibnja: proslava XV. obljetnice kanonizacije sv. Marije De Mattias

25. - 31. svibnja: s. Nadia Coppa u posjeti Osnutku Španjolska

17. - 27. lipnja: s. Nadia Coppa i s. Dani Brought sudjeluju na Izbornom regionalnom saboru Regije SAD

ROĐENDANI: SLAVIMO ŽIVOT

Sr. Sivia Guthala

17.06.1989 Indija 30. rođendan

Sr. Silvery Ngoi Margarita Sita

06.06.1978 Tanzanija 40. rođendan

Sr. Domenica Scalera

19.06.1971 Italija

Sr Beena Thoombalan

15.06.1968 Indija 50. rođendan

Sr Luisa Pacifico

16.06.1948 Italija 70. rođendan

Sr Janice Friess

09.06.1928 SAD 90. rođendan

Sr. Oliva Trotto

14.06.1928 Italija 90. rođendan

Sr. Giovanna Cinque

27.06.1928 Italija 90. rođendan



OBLJETNICE REDOVNIČKIH ZAVJETA

25. obljetnica zavjeta

Sr Anna Grazia Di Liddo

Sr Domenica Scalera

REGIONALNI SABORI

21-24 lipnja

Izborni regionalni sabor Regije SAD

VRATILE SU SE U OČEV DOM



20.4. 2018	Sr Marciana Heimann	SAD
24.4.2018	Sr Rosa Damiani	Italija
8.5.2018	Sr Mary Anthony Mathews	SAD
12.5.2018	Sr Janis Yaekel	SAD



Mjesečne vijesti

Klanjateljica Krvi Kristove

Vijesti Vrhovne uprave

Međunarodne komunikacije- Sjedište

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Roma, Italia

Godina XXI., br. 8 - lipanj 2018.

Uredništvo:

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC
s. Mimma Scalera, ASC

Prijevod:

hrvatski: s. Renata Vukadin

engleski, talijanski: s. Betty Adams

kiswaili: s. Martina Marco

poljski: s. Bozena Hulisz - s. Elisbieta Bukis

portugalski: s. Clara Albuquerque

španjolski: s. Miriam Ortiz

njemački: s. Lisbeth Reichlin